

136. Ik heb het geweten

Ik heb het geschilderd,
gewoon omdat het moest
Het schilderij dat staat
in de kelder

Ik voelde maar wist niets,
dat maakte me woest
Het was duidelijk maar
lang niet helder

de vrijdag ervoor,
visioenen in mijn hoofd
emotioneel...
Heb ik gezwegen

Ik dacht er is toch
niemand die mij geloofd,
had mijn verf maar nooit
gelijk gekregen

met tranen in mijn ogen
en de zonnebril op
het licht getemperd,
kwamen beelden
warrig in mijn kop

Ik heb het geweten,
alleen helder was het niet
Een ramp zo nabij
een vloed aan verdriet

het stond te gebeuren,
niemand kon er iets aan doen
het stond te gebeuren...
denk nog zo vaak aan toen

Mmmm mmmmm

ik kon niet meer zijn,
moest handelen snel
het doek, de verf,
zij hielpen mij wel
ik ontving wat ik zag,
aan de binnenkant
van mijn hoofd
bleef jaren zwijgen,
er is toch niemand,
die mij, geloofde

na het schilderen
was ik berooid
Maar de kleuren,
zij zwegen nooit

Ik heb het geweten,
alleen helder was het niet
Een ramp zo nabij,
een vloed aan verdriet

het stond te gebeuren,
niemand kon er iets aan doen
het stond te gebeuren
denk nog zo vaak aan toen

Ik heb het geweten
alleen helder was het niet
Een ramp zo nabij
een vloed aan verdriet

het stond te gebeuren
niemand kon er iets aan doen
het stond te gebeuren
denk nog zo vaak aan toen

Ik heb het geweten
alleen helder was het niet
Een ramp zo nabij
een vloed aan verdriet

Het stond te gebeuren
kon ik er iets aan doen?
het stond te gebeuren
denk nog zo vaak aan toen

Maar die zondag dacht ik nergens meer aan
het schilderij dat was ik vergeten,
het was gezellig en we zouden stappen gaan
kan ik het mezelf ooit vergeven?

want ik was er niet bij
toen jij me nodig had
waarom was ik niet met jou
meegegaan?

Ik heb het geweten
alleen helder was het niet
Een ramp zo nabij
een vloed aan verdriet

ik denkt nog zo vaak aan jou
Jij bent altijd bij mij

ik denkt nog zo vaak aan jou